

222
ЛД
Д

ГРИЦЬКО БОЙКО

СЛОВО ЧЕСТІ

28.11.99

149249

Д 52
Б77 (Д.С.Ш.К. 1 кл.)

Грицько
Бойко

СЛОВО ЧЕСТІ

КАЗКА

МАЛЮНКИ
ВІТАЛІЯ КРЮКОВА

149249мл. 2. 28
97

ВИДАВНИЦТВО ДИТЯЧОЇ ЛІТЕРАТУРИ «ВЕСЕЛКА» КИЇВ 1975

Handwritten signature and the word 'РА' (part of 'РАА')

У Топтайла й Топталіни
Три ведмедики, три сини:
Туп, Туптій і Тупотій.
Туп — ведмедик головатий,
А Туптій — то вайлуватий,
Тупотій же був — крутій.

Топтайлина — їхня мати
І Топтайло — їхній тато
Вчать ведмедиків малих,
Щоб росли вони кмітливі,
Добрі, чесні і правдиві
Між ровесників своїх.

Якось вранці ведмежата
Попрохали маму й тата:
— Дайте нам нові вудки, —
Хочем рибки наловити...

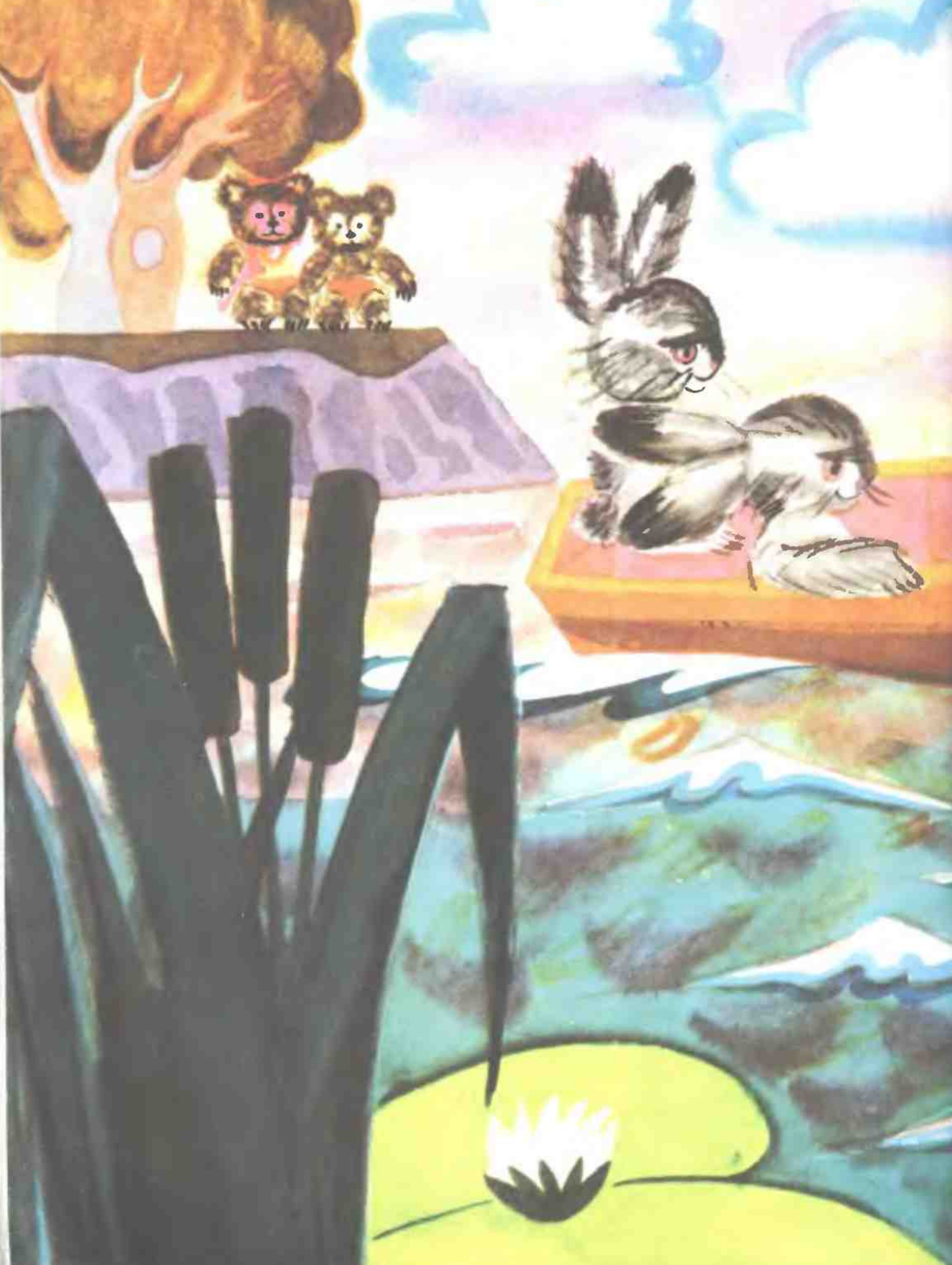
Годі в лісі нам сидіти, —
Відпустіть нас до ріки!
— До ріки? — сказала ненька. —
Туп з Туптієм ще маленькі,
Страшно так на річці тій...
— СЛОВО ЧЕСТІ, МАМО Й ТАТУ,
БУДУ МЕНШИХ ДОГЛЯДАТИ! —
Мовить старший, Тупотій.

От прийшли вони до річки, —
Та не ловляться плотвички.
Туп і каже: — Хто не зна?
В комишах, на тому боці
Є плотва на кожнім кроці!.. —
А Туптій: — Де взять човна?

— Вже нас човен дожидає! —
Тупотій відповідає. —
Лиш Боброві я гукну... —
А Бобер: — Будь ласка, синку!
Тільки вернеш за годинку...
— СЛОВО ЧЕСТІ, ПОВЕРНУ!

Припливли вони й схопились:
— Черв'яки кудись поділись! —
І надумав старший брат:

— Ви лишайтесь з вудками,
Ну, а я — за черв'яками
На човні, — туди й назад.

Туп сказав:

— Без тебе страшно! —
І захникав бідолашний.

А Туптій: — І я боюсь!..

— Та чи я вас тут покину?
**СЛОВО ЧЕСТІ, ЗА ХВИЛИНУ
З ЧЕРВ'ЯКАМИ ПОВЕРНУСЬ!**

У човні вже Тупотійко,
А навстріч зайчаток двійко:

— Тупотію, покатай! —
Взяв зайчаток він катати, —
Підбіга зайчиха-мати
І кричить: — Ану, вертай!

— Ну, дозволь нам покататись!

— Що із нами може статись? —
Зайченята кажуть їй.

— Не турбуйтеся за маленьких!
СЛОВО ЧЕСТІ,

МИ ШВИДЕНЬКО, —
Запевняє Тупотій.

Відпливають від загати...
Раді-раді зайчєнята:
Перед ними даль ріки!
Тупотій розвеселився,
Так за весла ухопився,
Що й забув про черв'яки!

Раптом — що це? Закрутилось —
Серед виру опинились,
Понесла їх бистрина.
Не одна пройшла година,
А вони плвуть невпинно, —
Не спинить ніяк човна.

Як навколо ніч настала,
Аж тоді вони пристали
До якогось острівця...
Тут знайшла їх ведмедиця...
Та на тому не скінчиться
Невеличка казка ця.

Мабуть, кожен зрозуміє:
Отакого Тупотія
Присоромить дїтвора.
Обдурив він: маму, тата,
Одного й другого брата,
І зайчиху, і бобра.

Всі вони його чекали,
Всі вони його шукали,
Всіх підвів він...

А чого?

СЛОВО ЧЕСТІ —
МУДРЕ СЛОВО.
СЛОВО ДАВ —
ОБОВ'ЯЗКОВО
СКРІЗЬ
ДОТРИМУЙ
ТИ ЙОГО!

149249

Болно Григорий Филиппович

САМУ МЕСТУ СКАЗКА

Ше украинской сказки. Для дошкольного возраста.

Редактор Л. М. Кривоносова. Художник-иллюстратор И. А. Ковалев.
 Технический редактор М. А. Васильева. Редактор В. В. Шибанова.
 Этнографический отдел А. С. Шибанова. Подписано в печать 18. IV. 1975 г. Объем 100 000 экз. № 4 - 2815. Заказ № 1
 Цена 7 коп. Тираж 100 000. Издательство «Веселка» Киев.
 Заведующий И. П. Голубенко. Главный редактор Г. М. Кривоносова.
 Адрес: Украина, Киев, Подольская, Дарницкий район, УССР.
 Киев, Домикова, 3.

УДК 373.01
 Б МЗХ/041-13 31-75

© Издательство «Веселка», 1975

